

man gaar denne halve Aften ned, saa er det en stor Misforstaaelse. Der er mange Steder, hvor man skal meget længere ned. Ja, saa kan man sige: Ja, det har man jo Lov til. Men saa skal jeg nævne et andet, meget praktisk Exempel. Naar man reiser ud paa Aftenen, hvor man har denne Jernal, og man skræller det øverste Lag, der er over denne Al, af — det kan jo være, at der kun er et Kvarters Muld — saa har man der en fast Grund, der giver et solidt Grundlag. Men skræller man saa Aften af, er der løst Sand derunder, uagtet denne Al selv nok kunde bære en Storsten og desværre langt mere. Jeg tror, det er Noget, der maa overlades til Befolkningen, at lade Bygningen hvile paa et tilstrækkeligt Grundlag og til de Mænd, der skulle efterse Bygningen, førend den forsikkes igjen, at paase, at det er tilstrækkeligt; det forekommer mig sandelig at være nok. Vi skulle ikke saaledes i det Enkelte foreskrive Befolkningen, hvorledes den maa bygge og bo. Jeg hørte ikke, at den ærede Ordfører omtalte, at det var en Selvfølge, at Vædringsforslagene i Betænkningen under Nr. 22 og 23 til to Paragrafer skulle træde i Stedet for §§ 44 og 45 i den nu gjældende Brandpolitilov. Jeg hørte det ikke, men det kan nok være, at jeg ikke hørte efter. Vi komme nu endelig til Vædringsforslaget i Betænkningen under Nr. 25. Der har et større Mindretal, der næsten rækker op i Highed med Flertallet — der er kun et Medlem mindre — foreslaaet, at første, andet og tredje Stykke af § 15 skal udgaa. Alle disse nye Bestemmelser, der her ere foreslaaede fra Regjeringens Side med Hensyn til det nye Tilsyn med Bygningers Opførelse, tror jeg nok ere mindre heldige, og i alt Fald er der en Ting, der er vis, og det er, at det vil paaføre Befolkningen Betænkning. Imidlertid har et Flertal stillet et Vædringsforslag, der skulde forbedre det af Regjeringen foreslaaede. Jeg maa imidlertid indrømme, at jeg er noget bange for denne Forbedring, de herved have indført. De have rigtignok sagt, at man kan lade være at tilkalde vedkommende Tilsynsmand, naar man vilde have en Bygning opført; man har kun at tilkalde ham, naar en Bygning er opført. Men nu forudsætter jeg, at man tilkalder ham ved en Bygnings Opførelse, og at Manden kommer til Stede. Nu er det jo ikke Skik paa Landet, at man har en Tegning over sin Bygning, man kan maaſte have en lille Plan eller en lille Tegning fra en Haandværker. Saa taler vedkommende Bygherre med Tilsynsmanden og siger: saadan og saadan har jeg til Hensigt at bygge, men saa siger Tilsynsmanden:

nei, saadan og saadan skal Du bygge. Naar nu Bygningen bliver opført, og Tilsynsmanden mener, at de Betingelser ikke ere opfyldte, som han havde paalagt — der er jo ikke nogen skriftlig Overenskomst, og ikke nogen Tegning af Bygningen at gaa efter — og der saa kommer Strid mellem de To, skal saa denne Tilsynsmand ubetinget staa til troende? Han har jo ikke det fjerneste Ansvar. Han kan gjøre, hvad han vil uden Ansvar, selv om han raader Bygherren til at bygge saa uheldigt, at han kommer i Kollision med Loven. Det forekommer mig saa upraktisk, som vel tænkes kan. Det forekommer mig, at de nu gjældende Bestemmelser vi have i Brandpolitiloven af 2den Marts 1861, ere saa heldige og rigtige for Landbefolkningen, som man kan ønske. Der har man jo ganske simpelt det, at man kan paalægge vedkommende Haandværker, at han skal opføre Bygningen Lovmedholdeligt; ellers kan vedkommende Haandværker komme til at give en Bøde. Det har ført til, at enhver Landhaandværker veed, hvorledes en Bygning skal være og opføres; han skal nok undgaa at blive mulkeret. For Resten vil jeg sige, at de Bestemmelser om, hvor langt man maa lægge en Bygning fra den nærmeste Nabo-Bygning, og hvordan Storstenen skal være, kjender sandelig enhver Mand, undtagen derovre paa Fyen, hvor jeg nok hørte ved 1ste Behandling, at de saa lidt bygge imod Loven. Men den overveiende Del af Landbefolkningen er jeg overbevist om, har fundet sig meget godt til Kette med de nu gjældende Bestemmelser; de ere sandelig langt mere praktiske end disse. Og jeg vil spørge de Herrer Jurister om Noget, som jeg maa tilstaa, at jeg ikke kan forstaa. Nu vil jeg gaa ud fra, at det gaar godt, at der er Overenskomst mellem vedkommende Bygherre og vedkommende Tilsynsmand, og at det efter Bygningens Opførelse viser sig, at der ogsaa er Enighed, men at de muligvis have taget feil begge To. Naar saa Mureren har opført en Sten efter den Tegning, de ere blevne enige om, skal saa Mureren bære Ansvar efter § 19? Det tror jeg, men jeg synes, at det er uretfærdigt, at naar Tilsynsmanden og Bygherren ere blevne enige og sige: saadan og saadan skal Du bygge, og Mureren siger: nei, det er vist ulovligt, men jeg skal jo sige de Herrer, at det saa skal gaa over paa Mureren eller paa vedkommende Bygherre. Tilsynsmanden kan, saavidt jeg kan skjønne, raade saa galt, det skal være; jeg kan ikke se, han har det mindste Ansvar. (Berg: Jo, det maa være Tilsynsmanden, der skal straffes) ... Ja, men der er jo ikke fastsat den mindste Straf